

Madvig: Jeg har aldeles ikke nævnt Noget om Uvalg; jeg har blot udtalt mig om et Par Punkter i Forslaget, som jeg ikke troer at kunne gaae ind paa, i alt Fald ikke uden nærmere Prøvelse.

Formanden: Imidlertid har det dog været gjort til Gjenstand for Omtale af flere Medlemmer af Thinget, og dersom dertil ikke skulde være knyttet den Mening, at første Behandling skal udsættes, vil jeg kun bemærke, at denne Omtale først har sin Plads, naar det er afgjort, at Sagen overgaaer til anden Behandling.

B. Christensen: Jeg maa tilstaae, at da det ærede Medlem herfra Kjøbenhavn, som først havde Ordet, reiste sig og antydede, hvorledes han i visse vigtige Principer var en Ven af Loven, men paa ingen Maade af den i uforandret Stand, da gik det gamle Ord igjennem mig paa Lovens Vegne: „Vor Herre bevare os for vore Benner, vore Sjender skulle vi nok holde fra Livet.“ Det forekommer mig, at det Venstreb for Loven og Lovens Indhold, som det ærede Medlem lagde for Dagen, vil og maa nødvendigvis føre til dens Undergang. Det ærede Medlem begyndte med, at han ikke havde gjort sig Illusioner med Hensyn til den Dagsorden, som passerede her igjennem Thinget, og i hvis Følge Mange her i Thinget — og jeg tør sige: ikke blot paa denne Side, men ogsaa paa den anden Side af Salen — hengav sig til den Tro, at intet Ministertum, navnlig ingen Indenrigsminister, vilde præsentere sig for os i denne Sæsson, naar han ikke kunde byde os idetmindste et Skridt fremad mod denne Reform. Men jeg vil ikke opholde mig ved skuffende Forventninger, dem have vi jo haft saamange af, saa vi kunne ogsaa bære dem i nærværende Sag; men det ærede Medlem gik dernæst over til at debitere, at Mange havde, formeentlig i det andet Thing, stemt for denne Sag med den Forvisning eller Forventning, at den ikke vilde blive Lov i den Stand, hvori den var, og at de altsaa heller ikke ønskede den virkelig ophøiet til Lov, men blot have villet demonstrere lidt med den. Det er en Argumentationsmaade,

som jeg maa protestere imod, den er efter min Overbeviisning hverken sand eller tilstedelig; den er ikke sand, fordi man behøver ikke stort Kjendskab til det andet Sted, hvorom her er Tale, for at vide, at Loven netop, som den er, virkelig har havt sin gode Majoritet, og i denne Majoritet flere, maaskee de fleste, af de Mænd, til hvem Nationen seer op med Stolthed. At enkelte Medlemmer, og navnlig et enkelt Medlem, først har udhævet, at han ikke vil stemme for Loven af den og den Grund o. s. v., det giver dog virkelig ikke Ret til her at påståa, at den store Majoritet paa et andet Sted ikke er en virkelig sand Majoritet. Den ærede Taler har ogsaa lagt Vægt paa, at skøndt han erkjendte Statens Ret til at gribe ind i dette Forhold, var der dog to Ting, som han aldrig vilde give sit Minde til, og den ene var da Taxationerne. Dette er allerede af et æret Medlem her længere nede (Schou) gennemgaaet saa tilstrækkeligt, at jeg virkelig ikke troer, at det i Realiteten er fornødent at sige Mere til; men jeg vil dog gjøre det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Madvig) opmærksom paa, at en næiere Behandling, end den her i Salen, dog paa ingen Maade vil være nødvendig af den Grund. Har det ærede Medlem virkelig Tanke og Sind for denne Reform, men er en absolut Modstander af Taxationerne, saa vil han dog vistnok ikke blive staaende ved denne Modstand mod dette enkelte Punkt, men saa bør han fornuftigvis komme med et Forslag, hvorved han sætter noget Andet istedet, som passer til Loven, og saa er der jo Intet til Hinder for at vi forhandle det her; men det ærede Medlem maa tillade mig at troe, at det neppe er Tilfældet, neppe er rimeligt, at han har paa rede Haand en ny Afslutningsmaade at foreslaae, eller at han er tilfands at ville det. Han har sagt, at denne Sag har aldrig været behandlet her i Thinget, og navnlig i denne Henseende støttet sig til, at den ikke har været behandlet til Lende her i Thinget; men jeg maa herved gjøre ham opmærksom paa, hvad allerede den første Taler meget rigtigt erkjendte, at den baade her og i det andet Thing og i Pressen og i Folkemeningen har i saa mange Aar været behandlet, at neppe nogen Mand af